

تأثیرات ناشی از ساختار رسوبی مخروط‌افکنه‌ها بر ویژگی‌های مکانیکی و مهندسی خاک

(مطالعه موردی: مخروط‌افکنه‌های چیتگر و کن)

سید حسن صدوق - استاد دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

محمد مهدی حسین‌زاده* - دانشیار دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

خلیل رضایی - استادیار دانشکده علوم زمین، دانشگاه خوارزمی

ایرج رحمانی - استادیار بخش ژئوتکنیک و زیرساخت، مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی

سمیرا چزغه - دانشجوی دکترا ژئومورفولوژی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۰۹/۲۲ تائید نهایی: ۱۳۹۷/۰۹/۲۲

چکیده

مخروط‌افکنه‌ها یکی از مناسب‌ترین مناطق برای ایجاد سکونتگاه‌های شهری هستند بنابراین توسعه پروژه‌های عمرانی بر سطح آنها اجتناب ناپذیر است. مخروط‌افکنه‌های کن و چیتگر در جنوب بلندی‌های البرز و در شمال غرب تهران قرار گرفته‌اند و در این پژوهش سعی شده تا رسوبات این بخش از تهران با نگاه سیستمی و با توجه به نوع رسوبات و همچنین فرم و فرایند‌هایی که مختص این محیط است بررسی و ساختارهای رسوبی آن مانند: گردش‌گی، نسبت پهنه‌ی، ضربیب شکل و کرویت در هر دو مخروط مورد مقایسه و تحلیل قرار گیرند و در نهایت در جنبه کاربردی خود همبستگی بین فاکتورهای رسوبی مؤثر بر مقاومت خاک آنالیز و مهمترین فاکتور رسوبی تاثیرگذار بر مقاومت خاک تعیین گردد. برای مقایسه شکل و اندازه رسوبات، طی بازدیدهای میدانی تعداد ۲۴ نقطه نمونه‌برداری از قسمت‌های بالایی تا انتهایی هر دو مخروط‌افکنه انتخاب و مختصات آنها با دستگاه GPS ثبت و از هر یک از تراشه‌ها بصورت لایه به لایه نمونه‌برداری انجام گردید. بر پایه بررسی‌ها و نتایج آزمایشگاهی همچنین تحلیل داده‌های فوق توسط نرم افزارهای اکسل، گردیستات و فری هند مشخص گردید که مخروط‌افکنه چیتگر در اندازه دانه از الگوی نمایی کاهش به سمت پایین پیروزی می‌کند در صورتی که در مخروط‌افکنه کن این الگو تا قسمت میانی روند کاهشی را نشان میدهد ولی در قسمت انتهایی به دلیل تداخل با رسوبات مخروط‌افکنه کرج این نظم بهم می‌خورد. مقایسه فرم رسوبات نشان داد که گردش‌گی و کرویت دانه‌ها در هر دو مخروط به دلیل طی مسافت طولانی از بالا به پایین روند افزایشی را نشان می‌دهد. آنالیز همبستگی بین خصوصیات اندازه و شکل رسوبات با نتایج آزمون نفوذ استاندارد (SPT) ثابت کرد که فاکتور متوسط قطر ذرات و گردش‌گی بیشترین همبستگی را در عمق‌های مختلف با مقاومت خاک دارند که اولی مثبت و مستقیم و دومی منفی و غیر مستقیم است.

وازگان کلیدی: کن، چیتگر، مخروط‌افکنه، آزمون نفوذ استاندارد.

مقدمه

مخروطافکنه پهنه‌ای از رسوبات رودخانه‌ای است که از نظر شکل تقریباً شبیه به مخروط بوده و بطور شعاعی از نقطه‌ای که رودخانه از کوهستان خارج می‌شود به سمت پایین دست کشیده می‌شود (بول^۱، ۱۹۷۷). مخروطافکنه‌ها جزء سیستم رودخانه‌ای به شمار می‌روند و هر سیستم رودخانه‌ای از سه بخش مجزا و کاملاً مرتبط باهم تشکیل شده که شامل: حوضه‌های آبریز که فراهمی رسوب را بر عهده دارند، بخش انتقال رسوبات و در نهایت ناحیه تراکمی رسوبات می‌باشد. یکی از مباحث مورد بحث در خصوص مخروطافکنه‌ها، ویژگی‌های رسوبی آنهاست. در وهله اول نوع رسوبات مخروطافکنه به ویژگی‌های سنگ‌شناسی حوضه آبریز آن بستگی دارد و نوع سنگ‌های حوضه تعیین کننده نوع رسوبات مخروطافکنه خواهد بود. میزان جورشدن^۲ و منظم یا نامنظم بودن آنها به نوع فرایندهای رسوب‌گذاری بستگی دارد. رسوبات مخروط-افکنه‌ای که "فن گلومرا" خوانده می‌شوند را می‌توان در موارد زیر خلاصه کرد: ۱- رسوبات تهنشین شده توسط جریان آب (رودخانه یا سیلان) با پوشش وسیعی از ماسه. ۲- رسوبات حاصل از جریان‌های توده‌ای با جورشدن‌گی ضعیف و قطعات درشت که بطور آزاد در میان ذرات ریز با فراوانی زیاد جای گرفته‌اند. ۳- رسوبات الک شده غربالی (مخصوصی و محمد نژاد آروق، ۱۳۹۰). به لحاظ مورفولوژی و رسوب‌شناسی مخروطافکنه‌ها از سه رخساره اصلی تشکیل شده‌اند که عبارتند از: رخساره پیروکسیمال^۳ یا قسمت بالایی مخروطافکنه که به لحاظ توپوگرافی دارای شیب زیاد با کانال‌های محدود ولی بزرگ و همچنین دارای کنگلومراهای بزرگ تا متوسط با جورشدن‌گی کم می‌باشد. رخساره میدل^۴ یا قسمت میانی که دارای کنگلومراهای متوسط در حد پیل (ریگ) و جورشدن‌گی و گردشدن‌گی نسبتاً ضعیف می‌باشد، در این قسمت، از مقدار شیب نیز اندکی کاسته می‌شود و در نهایت رخساره دیستال^۵ یا قسمت انتهایی با شیب کم و تراکم کانال‌های زیاد کم عمق و جورشدن‌گی و گردشدن‌گی نسبتاً خوب می‌باشد. در رأس مخروط (اپکس)، یک کانال وجود دارد که رسوبات آواری را از مرتفعترین نقطه کوهستان به طرف دشت انتقال می‌دهد (موسوی حرمسی، ۱۳۶۷). دریو (دریو، ۱۸۷۳) برای اولین بار از واژه مخروطافکنه استفاده کرد و از آن تاریخ به بعد به صورت گستره‌ای این واژه بکار برده شد. اولین بررسی‌ها در مقالات مخروطافکنه‌ها، توسط سازمان زمین‌شناسی آمریکا در نیمه دوم قرن نوزدهم انجام گرفت. نتایج این بررسی‌ها در مقالات گیلبرت^۶ (۱۸۷۶) و مک گی^۷ (۱۸۹۷) دیده می‌شود. در زمینه بررسی مخروطافکنه‌ها، مقالات زیادی در سراسر جهان به رشته تحریر درآمده‌اند که در این زمینه می‌توان به کارهای بلیسن باخ^۸ که نقطه عطفی برای مطالعات مخروطافکنه‌ها بود اشاره کرد. تحقیق وی درباره مخروط‌های موجود در کوهستان وايت کالیفرنیا بود (۱۹۶۳)، همچنین هوک^۹ تلاش کرد تا مخروطافکنه‌ها را به صورت آزمایشگاهی ایجاد کند (هوک، ۱۹۶۷)، در این زمینه، بطور خاص می‌توان از کتاب مخروط-افکنه‌ها اثر راچوکی^{۱۰} نام برد (راچوکی، ۱۹۸۱). از دیگر تحقیقات با ارزشی که در زمینه مخروطافکنه‌ها در سراسر جهان انجام شد می‌توان به تحقیقات واسون^{۱۱} (۱۹۷۴)، ولز و هاروی^{۱۲} (۱۹۸۷) و در زمینه رسوبات مخروطافکنه‌ها به میال^{۱۳} (۱۹۹۶)

۱- Bull

۲- Sorting

۳- Proximal

۴- Midle

۵- Distal

۶ - Gilbert

۷- Macgy

۸- Blissenbach

۹- Hooke

۱۰- Rachocki

۱۱- Wasson

۱۲- Harvey & Wells

۱۳- Miall

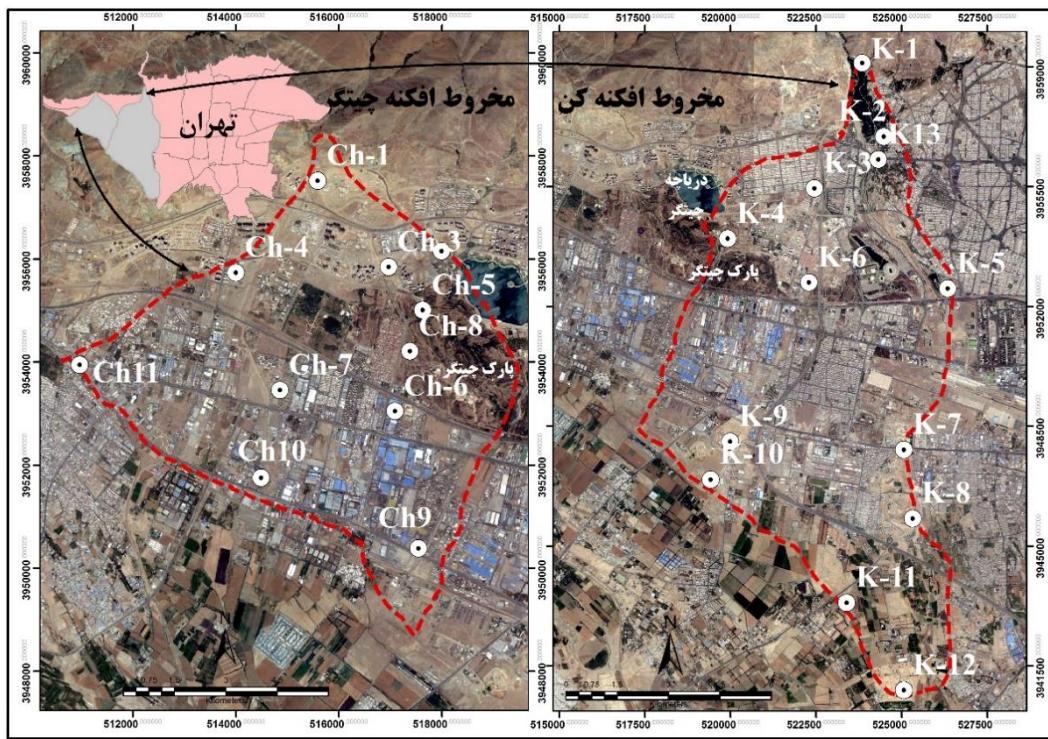
اشارة کرد. در ایران اولین تحقیقی که به طور جدی بر روی مخروطافکنه‌های ایران انجام گرفت، تحقیق بیومونت^(۱) (۱۹۷۲)، در خصوص مخروطافکنه‌های دامنه‌های جنوبی البرز بود. بعد از آن عباس نژاد^(۲) (۱۳۷۶)، مختاری^(۳) (۱۳۸۰)، شایان^(۴) (۱۳۸۲)، یمانی و مقصودی^(۵) (۱۳۸۲)، عابدینی و رجایی^(۶) (۱۳۸۵) و اصغری مقدم^(۷) (۱۳۸۶) هر یک به بررسی نقش اقلیم و تکتونیک بر تحول و تکامل مخروطافکنه‌ها پرداختند. در ضمن در این زمینه می‌توان به کتاب ژئومورفولوژی مخروطافکنه‌ها تالیف مقصودی و محمد نژاد نیز اشاره کرد^(۸) (۱۳۹۰). هر چند به لحاظ ژئومورفولوژی ساختار مخروط-افکنه‌های تهران بررسی نشده‌اند، ولیکن آبرفت‌های تهران از دیرباز مورد توجه پژوهشگران بوده و تاکنون مطالعات قابل توجهی برای شناخت آن صورت پذیرفته است. بر اساس تقسیم‌بندی ریبن^۹، رسوبات جوان اطراف تهران از نظر سن نسبی به چهار واحد A,B,C,D تقسیم می‌شوند A قدیمی‌ترین و D جوان‌ترین) وی آنها را به ترتیب سازند هزار دره، سازند که‌ریزک، آبرفت تهران و آبرفت جدید^(آبرفت هولوسن) نامیده است(ریبن، ۱۹۶۶). از دیدگاه مبانی نظری و با توجه به ویژگی‌های کلی مخروطافکنه‌ها، هنوز ساختار طبیعی و محیط رسوبگذاری در مخروط‌های یاد شده تفسیر و تحلیل نشده‌اند. در این تحقیق سعی شده است تا با روش تحلیلی – مقایسه‌ای ساختار رسوبی مخروطافکنه‌های کن و چیتگر در جنوب بلندی‌های البرز در غرب تهران با استفاده از عملیات میدانی و کارهای آزمایشگاهی بررسی و همبستگی بین این خصوصیات با نتایج حاصل از آزمون نفوذ استاندارد تحلیل گردد.

محدوده مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه در تحقیق حاضر مخروطافکنه‌های کن و چیتگر می‌باشد که در قسمت شمال غربی شهر تهران و در حوضه‌های آبریز رودخانه کن و وردیچ (چیتگر) واقع شده‌اند. این محدوده از مختصات "۳۵° ۴۶' ۲۲" عرض شمالی و "۳۲° ۵۱' ۰۵" طول شرقی آغاز و به سمت غرب تا مختصات "۳۵° ۳۶' ۲۰" عرض شمالی و "۲۵° ۱۷' ۰۵" طول شرقی به مساحت ۱۳۸ کیلومتر مربع ادامه می‌یابد. همچنین این محدوده در شمال با کوهستان البرز مرکزی، در شرق با حریم رودخانه کن، در جنوب با آزاد راه تهران- کرج و در غرب با محدوده جنگل‌های در دست کاشت وردآورده محدود می‌گردد (شکل ۱). میزان کلی بارندگی سالانه در این منطقه ۲۸۱ میلیمتر در سال بوده که بیشترین آن یعنی ۴۳ درصد در فصل زمستان و ۳۶ درصد آن در فصل بهار می‌باشد. این محدوده به لحاظ زمین‌شناسی از رسوبات غیر متراکمی به وجود آمده که از دامنه جنوبی کوه‌های البرز حمل و ته نشین شده‌اند و در ضخامت رسوبات آبرفتی این ناحیه یک سفره آب زیرزمینی گسترشده وجود دارد، شبی عمومی منطقه از شمال به جنوب بوده و اراضی مورد بررسی در حریم پهنه دوم زلزله قرار دارد. از نظر ریخت‌شناسی، مخروطافکنه‌های کن و چیتگر در دامنه رشته ارتفاعات بلند البرز قرار گرفته است و از پنج واحد عمده ریخت‌شناسی شهر تهران که عبارتند از: کوه‌ها، تپه‌ها، مخروطافکنه‌های آبرفتی قدیمی، مخروطافکنه‌های آبرفتی جوان و دشت‌های آبرفتی ، محدوده مخروطافکنه‌های کن و چیتگر در برگیرنده دشت سیلابی و مخروطافکنه‌های اخیر و همچنین رسوب آبرفتی مخروطافکنه جوان و در قسمت‌های شمالی نیز رسوب آبرفتی مخروطافکنه قدیمی و همچنین شامل رسوبات ریزدانه دشت آبرفتی در قسمت‌های انتهایی حوضه می‌باشد (جایکا، ۱۳۸۰).

^۱- Beaumont

^۲- Rieben

شکل ۱: نقشه محدوده و موقعیت برداشت نمونه در سطح مخروط افکنه‌های مورد مطالعه

روش کار

در ابتدا در محیط نرم افزار GIS با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی حوضه آبخیز مخروط افکنه‌ها شناسایی و برای هر یک از حوضه‌ها مشخصات فیزیوگرافی شامل مساحت، تراکم آبراهه، شیب متوسط، طول آبراهه‌ها و متوسط ارتفاع محاسبه گردید. سپس با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی، مخروط افکنه‌های مورد مطالعه براساس ارتفاع تقسیم‌بندی شدند. همچنین با استفاده از تصاویر گوگل ارث، راه‌های دسترسی در محدوده مورد بررسی تعیین و مکان‌هایی که امکان وجود ترانشه داشتند بروی نقشه مشخص گردید. در مرحله بعد، طی بازدیدهای میدانی، در مجموع تعداد ۲۴ نقطه نمونه‌برداری انتخاب و مختصات آنها با دستگاه GPS ثبت شد. در کار میدانی سعی گردید تا نمونه‌ها از دیواره‌های طبیعی مثل کنار رودخانه‌ها، ترانشه‌های مصنوعی راه سازی، ساختمان سازی و به صورت لایه لایه برداشت شوند تا بلحاظ عمقی نیز مورد بررسی و مقایسه قرار گیرند. همچنین سعی گردید پراکندگی نمونه‌ها به گونه‌ای باشد که از رأس تا قاعده مخروط افکنه‌ها را در برگیرد و تمامی طول و عرض مخروط افکنه‌ها را پوشش دهد. از هر لایه بطور متوسط ۵-۶ کیلوگرم رسوب برداشت گردید. بعد از جمع آوری نمونه‌ها (۱۱ ترانشه از مخروط افکنه چیتگر و ۱۳ ترانشه از مخروط افکنه کن)، مطالعات رسوب‌شناسی از جمله طبقه‌بندی و تعیین اندازه ذرات و تعیین پارامترهای بافتی اندازه ذرات انجام گرفت و نمونه‌های جمع آوری شده با استفاده از غربال خشک الک شدن و درصد وزنی ذرات در اندازه‌های گراول، ماسه و سیلت و رس اندازه‌گیری شد. نامگذاری رسوبات به روش فولک^۱ (۱۹۸۰) و با استفاده از نرم افزار گردیستات^۲ صورت گرفته است. برای انجام آنالیزهای شکل و اندازه دانه‌ها، از مخروط افکنه چیتگر ۱۳۱ و از مخروط افکنه کن ۲۳۲ قلوه سنگ بالای ۳ سانتی متر از رسوبات جدا و بوسیله کولیس سه قطر بزرگ، کوچک و متوسط هر نمونه برای محاسبات گردشگی، پهن شدگی، کرویت و فرم دانه‌ها اندازه‌گیری شدند. پس از اندازه‌گیری سه قطر و با اندازه‌گیری شعاع کوچک‌ترین دایره گوشه‌های ذره و کاربرد رابطه^(۱)

^۱- Folk^۲- Gradistate

ضریب گردشگی(شفیعی و بجستانی^۱، ۱۹۵۵) بدست آمد:

$$RC = \frac{r^2}{a \times b \times c} \quad (1)$$

که در آن r شعاع کوچک‌ترین دایره گوشه‌ها در نمای ذره، a قطر بزرگ، b قطر متوسط و c قطر کوچک است. برای اندازه‌گیری شعاع کوچک‌ترین دایره گوشه‌ها ابتدا از تمامی نمونه‌ها عکس تهیه شد و سپس با کمک نرم افزار FreeHand شعاع کوچک‌ترین دایره گوشه‌ها محاسبه گردید. همچنین با کاربرد رابطه (۲) عامل شکل (SF) تعیین شد:

$$SF = \frac{c}{\sqrt{a \times b}} \quad (2)$$

برای محاسبه عامل کرویت، نخست با استفاده از عامل شکل (SF) و بهره‌گیری از جدول (۱) مقدار K (ثابت ماکویک) برآورد شد. سپس، با کاربرد رابطه ۳ مقدار قطر ظاهری (Nd) و در نهایت با کاربرد رابطه (۴) میزان کرویت ذرات برآورد گردید.

$$Nd = \frac{b}{k} \quad (3)$$

$$S = \frac{Nd}{a} \quad (4)$$

همچنین نسبت پهنه (W) رسوبات برداشت شده در هر مقطع از رابطه ۵ تعیین گردید.

$$W = \frac{a+b}{2 \times c} \quad (5)$$

جدول ۱: مقادیر ثابت ماکویک براساس عامل شکل

0.9	0.7	0.5	0.3	SF
1	1.05	1.13	1.27	K

برای اندازه‌گیری ذرات رس از روش پیپت استفاده گردید. جهت انجام این کار مقدار ۱۰ گرم نمونه زیر ۶۳ میکرون که بعد از کوبیدن و الک کردن نمونه با استفاده از شیکر بدست آمده بود، به داخل استوانه مدرج با گنجایش ۱۰۰۰ سی سی ریخته شد و با توجه به قانون استوکس که مربوط به سرعت سقوط ذرات کروی شکل معلق در مایعات می‌باشد، وزن ذرات مختلف رس در ده طبقه از ۶۲/۵ میکرون تا ۴۹/۰ میکرون مخصوص گردید. همچنین با استفاده از نرم افزارهای اکسل و گردیستات کلیه پارامترهای آماری و نمودارهای مختلف برای اندازه ذرات به روش فولک و آنالیز ریخت‌سنگی تهیه و دو مخروطافکنه به لحاظ بافت رسوبی از قسمت‌های بالایی تا انتهایی مورد مقایسه قرار گرفتند. برای بررسی و مقایسه خصوصیات ژئوتکنیکی رسوبات دو مخروطافکنه، از پارامتر مقاومت خاک یا آزمایش نفوذ استاندارد (SPT^۱) استفاده گردید. بدین منظور نتایج حاصل از گمانه‌های مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی مورد استفاده قرار گرفت و با تلفیق اطلاعات، همبستگی بین مقاومت خاک و پارامترهای رسوبی اندازه‌گیری و مهمترین فاکتور تأثیر گذار بر مقاومت خاک در محدوده مورد مطالعه محاسبه گردید.

بحث و یافته‌ها

ویژگی‌های فیزیوگرافی حوضه آبخیز بالادست و طبقه‌بندی ارتفاعی هر یک از مخروطافکنه‌ها در جدول (۲) و (۳) ارائه شده است.

¹- Shafaei&Bajestani

² - Standard Penetration Test

جدول ۲: ویژگی‌های فیزیوگرافی حوضه‌های آبخیز کن و چیتگر

ویژگی حوضه	مخروطافکنه کن	مخروطافکنه چیتگر
مساحت(کیلومتر مربع)	209/6	62
متوسط شیب	24.8	18.63
حداکثر ارتفاع	3820	2858
میانگین ارتفاع	2398	2068.6
تراکم شبکه زهکشی	1.34	1.45
تعداد آبراهه ها	593	171
جمع طول رودخانه ها (متر)	283507	91929

جدول ۳: طبقه‌بندی ارتفاعی مخروطافکنه‌های کن و چیتگر

مخروطافکنه	میانگین ارتفاع قسمت بالایی	میانگین ارتفاع قسمت میانی	میانگین ارتفاع قسمت انتهایی
کن	۱۳۸۰	۱۳۰۵ تا ۱۱۶۰	۱۱۶۰ تا ۱۰۸۰
چیتگر	۱۳۷۰	۱۲۶۰ تا ۱۲۱۰	۱۲۱۰ تا ۱۱۴۰

مقایسه خصوصیات رسوبی دو مخروطافکنه

مجموعه ویژگی‌ها و متغیرهای دانه‌بندی و ریخت‌سنگی رسوبات مخروطافکنه‌های کن و چیتگر بعد از نمونه‌برداری و انجام آزمایش‌های مربوطه محاسبه و نتایج بصورت مقایسه دو مخروطافکنه در سه سطح بالایی، میانی و انتهایی با توجه به ویژگی‌های حوضه بالادست به شرح زیر مورد تحلیل قرار گرفت.

آنالیز اندازه ذرات

آنالیز اندازه دانه‌ها را می‌توان برای تعیین محیط رسوبی، شناسایی فرایندهای رسوب‌گذاری و نوع جریان به کار برد. توزیع اندازه ذرات در رسوب به ویژگی‌های سنگ منشاء، فرایندهای هوازدگی، سایش و جورشدگی انتخابی آن‌ها در هنگام حمل و نقل بستگی دارد (اسلندر و دیگران^۱، ۲۰۱۱) در جداول (۴) و (۵) توزیع دانه‌بندی، جورشدگی، کج شدگی و کشیدگی در نمونه‌های برداشت شده از هر دو مخروطافکنه آورده شده است. این ویژگی‌ها، در قسمت‌های بالایی، میانی و انتهایی هر مخروطافکنه بصورت جداگانه بررسی و نتایج زیر حاصل گشت:

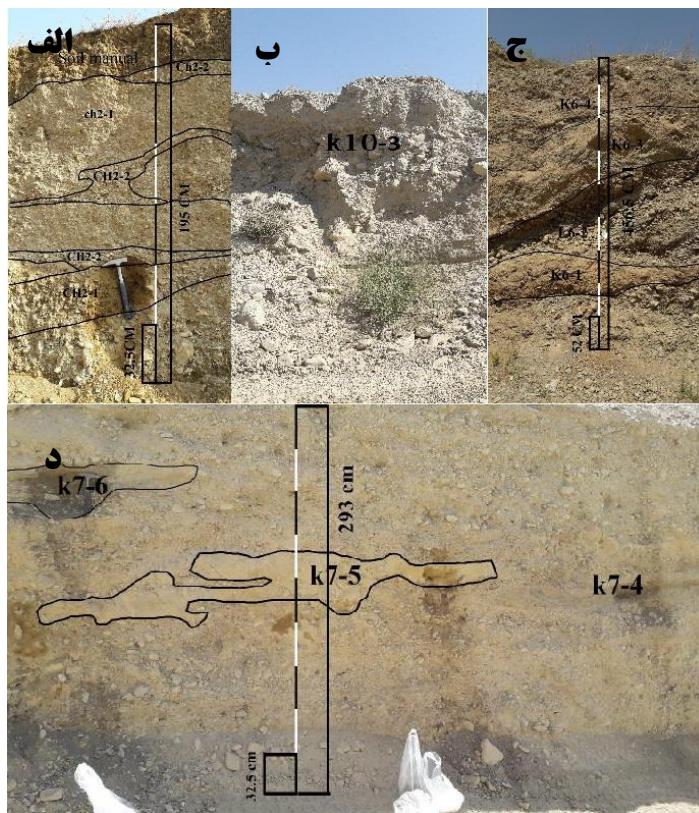
هر دو مخروطافکنه تقریباً از الگوی نمایی کاهش اندازه ذرات از بالا به پایین مخروطافکنه تبعیت می‌کنند، بطوری که در قسمت‌های بالایی بیشترین تمرکز در ذرات درشت دانه دیده می‌شود و ذرات ریزدانه از فراوانی کمی برخور دارند. البته در پاره‌ای از ترانشه‌ها در بین رسوبات ضخیم و توده‌ای، عدسی‌های رسی با ضخامت کم نیز دیده می‌شود که این امر ناشی از افزایش یا کاهش ناگهانی انرژی در این قسمت‌هاست. در قسمت انتهایی از ذرات بسیار درشت دانه خبری نیست و ذرات ریزدانه افزایش چشمگیری پیدا می‌کنند. هر چند این قاعده در مورد قسمت انتهایی مخروطافکنه کن صدق نمی‌کند چرا که در این قسمت شاهد حضور رسوبات درشت دانه حتی بیشتر از ۲۰۰۰ میکرون نیز هستیم که دلیل آن تداخل رسوبات مخروطافکنه کرج و تاثیر بر رسوبات قسمت انتهایی مخروطافکنه کن در سطح است. مقایسه جورشدگی دو مخروط نشان داد که میزان جورشدگی در قسمت بالایی و میانی مخروطافکنه کن متغیرتر از چیتگر است. در قسمت انتهایی نیز اگر چه

میزان جورشده‌گی مخروط‌افکنه کن اندکی کاهش دارد و باز هم متغیر است، ولی بسیار بهتر از جورشده‌گی مخروط‌افکنه چیتگر می‌باشد. دلیل بهتر بودن جورشده‌گی در قسمت انتهایی مخروط‌افکنه کن، تداخل رسوبات درشت دانه مخروط‌افکنه کرج با جورشده‌گی خوب می‌باشد ولی در مخروط‌افکنه چیتگر افزایش قابل ملاحظه ذرات ریزدانه نسبت به گراول‌های خوب جورشده، میزان جورشده‌گی در این قسمت را کاهش چشمگیری داده است. بطور کلی افزایش ذرات ریزدانه در پایین دست باعث افزایش کج شدگی به سمت ذرات درشت و جورشده‌گی ضعیفتر در قسمت انتهایی است(شکل ۲).

شکل ۲ : مقایسه پارامترهای آماری مربوط به ویژگی‌های دانه‌بندی رسوبات در قسمت بالایی مخروط‌افکنه‌ها

هر چند مطالعات دانه‌بندی ذرات نشان میدهد که روند تغییرات اندازه ذرات از الگوی نمایی کاهش به سمت پایین تعییت می‌کند، ولی این الگو منظم و یکنواخت نیست بطوری که حتی در قسمت‌های بالایی نیز لایه‌های حاوی ماسه ریز و گل درشت نیز دیده می‌شود و این عامل ناشی از انرژی‌های متفاوت سیلاپ‌های ایجاد کننده آنها می‌باشد که سبب می‌شود تا لایه‌هایی با ضخامت‌های مختلف که پوشاننده سطح مخروط‌افکنه هستند، دامنه وسیعی از دانه‌بندی را شامل شوند. عدسی‌های رسی که با ضخامت کم در قسمت‌های بالایی مخروط‌افکنه‌ها دیده می‌شود، نشان دهنده کاهش انرژی و تجمع ذرات ریز در داخل فرورفتگی‌هاست. ولی تجمع ذرات ریز در قسمت انتهایی مخروط‌افکنه‌ها نشان دهنده کاهش قدرت انرژی رودخانه در حمل مواد و نهشته‌گذاری توده‌ای ذرات ریز است. نتایج حاصل از بررسی لایه‌های رسوگذاری شده در مخروط‌ها نشان داد که در هر دو مخروط‌افکنه، شواهدی از جریان‌های دیرینه مشاهده می‌شود ولی در مخروط‌افکنه کن شواهد جریان‌های دیرینه بیشتر از چیتگر می‌باشد. بعلاوه در یک مورد، در رسوبات مخروط‌افکنه کن رسوبات پوینت بر که ناشی از پیچش رودخانه و رسوگذاری در قسمت محدب است دیده شد. در هر دو مخروط‌افکنه رسوگذاری در دشت سیلاپی بیشتر توده‌ای و از رأس به طرف انتهای مخروط‌افکنه از قطر رسوبات کاسته می‌شود. جورشده‌گی نسبتاً خوب مخصوصاً در قسمت‌های بالایی و مقدار ناچیز رس نشان دهنده رسوبات بر جای گذاشته شده توسط آب در دشت سیلاپی می‌باشد. هر چند رسوگذاری عمده در هر دو مخروط، رسوگذاری توده‌ایست ولی در بین آنها رسوگذاری با لایه‌بندی بصورت عدسی‌های رسی و ماسه‌ای نیز که نشان دهنده کاهش و افزایش انرژی می‌باشد نیز دیده می‌شود(شکل ۳).

شکل ۳: الف: عدسی‌های نازک رسی در بین رسوبات غالب. ب: رسوبات درشت دانه و سطحی مخروطافکنه کرج. ج و د: توالی رسوبات درشت دانه و ریزدانه ببروی یکدیگر

بعنوان نتیجه‌گیری از مباحثت بالا می‌توان گفت در تمامی بخش‌های هر دو مخروطافکنه امکان زون‌هایی از خاک‌های ماسه‌ای و سیلتی بصورت عدسی وجود دارد که در واقع حضور آنها ناشی از کم و زیاد شدن انرژی رودخانه در اثر تغییر اقلیم یا تکتونیک می‌باشد و باعث تغییر در رفتار رودخانه و تغییر مسیرهای پی در پی که ماهیت شبکه‌های گیسویی مخروطافکنه‌هاست می‌شود. نهایتاً اگر سطح آب زیرزمینی در این گونه مناطق بالا باشد، استعداد وقوع روانگرایی وجود خواهد داشت. لذا آگاهی از وضعیت تراز آب زیرزمینی برای ارزیابی خطر روانگرایی لازم است. در اثر روانگرایی سازه‌ها نشست کرده و یا واژگون می‌شوند و در شیب‌ها گسیختگی اتفاق می‌افتد و چیزی که این مساله را بغرنج تر می‌کند عبور رشته قنات‌های زیاد از منطقه و همچنین امکان وجود گسل‌های فرعی ناشناخته‌ایست که ممکن است در هر یک از قسمت‌های مخروطافکنه وجود داشته باشد.

جدول ۴: پارامترهای آماری مربوط به ویژگی‌های دانه‌بندی رسوبات مخروطافکنه چیتگر

نمودار CM	تفسیر	کشیدگی	تفسیر	کچ شدگی	تفسیر	جورش دگی	تفسیر	قطر متوسط	نمونه
I	بی نهایت کشیده	7.38	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.57	متوسط	0.74	ماسه بسیار درشت	1498	CH1-1
I	بی نهایت کشیده	3.6	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	3.9	خوب متوسط	0.50	ماسه بسیار درشت	1849	CH1-2
I	بسیار کشیده	2.22	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.44	متوسط	0.83	ماسه بسیار درشت	1466	CH2-1

I	بسیار پهن	-0.7	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	1.01	بسیار خوب	-0.09	شن بسیار ریز	2456	CH2-2
I	کشیده	1.23	تقریباً متقاضان	-0.03	بد	1.57	ماسه متوسط	400.6	CH2-3
VI,V II	پهن	0.89	کج شدگی به سمت ذرات ریز	0.23	بد	1.84	گل بسیار درشت	45.45	CH2-4
I	بسیار پهن	-0.4	کج شدگی شدید به سمت ذرات درشت	-1.48	بسیار خوب	0.17	ماسه بسیار درشت	1903	CH2-5
I	بسیار پهن	-2.2	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	4.59	خوب	0.40	ماسه بسیار درشت	1731	CH2-6
I	بسیار پهن	0.5	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.57	بد	1.82	ماسه درشت	650.2	CH3-1
II	کشیده	1.44	تقریباً متقاضان	-0.01	بد	1.85	ماسه ریز	149.9	CH3-2
I	بسیار پهن	-2.9	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	3.45	خوب متوسط	0.49	ماسه بسیار درشت	1626	CH3-3
I	بسیار پهن	0.59	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.78	بسیار بد	2.32	ماسه درشت	570.8	CH3-4
I	بسیار کشیده	1.52	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.24	متوسط	0.99	ماسه بسیار درشت	1380	CH3-5
I	کشیده	1.3	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.3	متوسط	0.93	ماسه بسیار درشت	1361	CH4-1
I	بی نهایت کشیده	5.4	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.9	خوب متوسط	0.63	ماسه بسیار درشت	1600	CH4-2
I	بسیار پهن	-62	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.9	خوب متوسط	0.61	ماسه بسیار درشت	1552	CH5-1
I	بسیار پهن	0.63	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.47	بد	1.68	ماسه بسیار درشت	1115	CH5-2
I	بسیار پهن	-0.75	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	62	خوب	0.41	ماسه بسیار درشت	1762	CH5-3
I	متوسط	1.09	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.4	متوسط	0.96	ماسه بسیار درشت	1495	CH6-1
I	کشیده	1.27	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	3	خوب متوسط	0.67	ماسه بسیار درشت	1747	CH6-2
I	بسیار پهن	0.58	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	1.4	بد	1.1	ماسه بسیار درشت	1221	CH7-1
I	بسیار پهن	-3.1	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	3.3	خوب متوسط	0.53	ماسه بسیار درشت	1613	CH7-2
I	بسیار پهن	-0.05	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	7.2	بسیار خوب	-0.4	شن بسیار ریز	2374	CH8-1
I	بسیار کشیده	1.6	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.6	متوسط	0.81	ماسه بسیار درشت	1626	CH8-2
I	بسیار پهن	0.35	کج شدگی به سمت ذرات ریز	0.23	بد	1.9	ماسه درشت	503.7	CH9-1
I	بسیار پهن	0.41	کج شدگی به سمت ذرات ریز	0.17	بسیار بد	2.1	ماسه درشت	558.2	CH9-2
II	بسیار کشیده	2	کج شدگی به سمت ذرات ریز	0.14	بد	1.8	ماسه بسیار ریز	107.5	CH10-1

II	بسیار کشیده	1.9	کج شدگی به سمت ذرات ریز	0.18	بسیار بد	2	بسیار	ماسه ریز	97.8	CH10 -2
II	بسیار پهن	0.46	کج شدگی به سمت ذرات درشت	-0.23	بسیار بد	2.4	بسیار	ماسه ریز	264.6	CH10 -3
II	بسیار کشیده	1.6	کج شدگی به سمت ذرات درشت	-0.27	بسیار بد	2.3	بسیار	ماسه ریز	217.2	CH10 -4
VI,V II	پهن	0.87	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.4	بد	1.5	گل درشت	گل درشت	30.79	CH11 -1
I	بسیار پهن	0.41	کج شدگی به سمت ذرات ریز	0.24	بسیار بد	2.2	بسیار	ماسه متوسط	393.3	CH11 -2
III	بسیار کشیده	1.7	تقریباً متقاضان	-0.04	بد	1.3	بسیار	ماسه ریز	69.93	CH11 -3
I	بسیار پهن	0.4	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.83	بد	1.7	بسیار	ماسه درشت	732.2	CH11 -4
III	کشیده	1.47	کج شدگی شدید به سمت ذرات درشت	-0.31	بد	1.5	بسیار	ماسه ریز	111.5	CH11 -5

جدول ۵: پارامترهای آماری مربوط به ویژگی‌های دانه‌بندی رسوبات مخروط‌افکنی کن

نمود ار CM	تفسیر	کشیدگی	تفسیر	کج شدگی	تفسیر	جورش دگی	تفسیر	قطر متوسط	نمونه
I	بسیار پهن	-0.04	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	9.17	بسیار خوب	-0.4	شن بسیار ریز	2363	K1-1
I	بی نهایت کشیده	4.05	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.68	متوسط	0.801	ماسه بسیار درشت	1613	K1-2
I	بسیار پهن	-0.28	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.835	بسیار خوب	-0.02	شن بسیار ریز	2046	K2-1
I	بسیار پهن	0.65	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	1.027	بسیار بد	2.131	ماسه درشت	640.3	K2-2
I	بسیار پهن	-0.54	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.828	بسیار خوب	0.001	شن بسیار ریز	2190	K2-3
II	متوسط	1.01	تقریباً متقاضان	-0.09	بسیار بد	2.246	ماسه ریز	231.3	K2-4
I	بسیار پهن	-0.79	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.967	بسیار خوب	-0.06	شن بسیار ریز	2465	K2-5
I	بسیار پهن	-0.38	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.559	بسیار خوب	0.029	شن بسیار ریز	2026	K3-1
I	بی نهایت کشیده	4.3	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	3.004	خوب متوسط	0.607	ماسه بسیار درشت	1620	K3-2
I	بسیار پهن	0.65	کج شدگی به سمت ذرات درشت	-0.20	بسیار بد	2.174	ماسه متوسط	494.3	K3-3
I	بسیار پهن	-0.44	کج شدگی به سمت ذرات ریز	0.22	بسیار خوب	0.084	ماسه بسیار درشت	1999	K4-1
I	بسیار پهن	-0.26	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	1.9	بسیار خوب	-0.31	شن بسیار ریز	2480	K4-2
I	بسیار پهن	-0.62	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	14.11	خوب	0.287	ماسه بسیار درشت	1757	K5-1

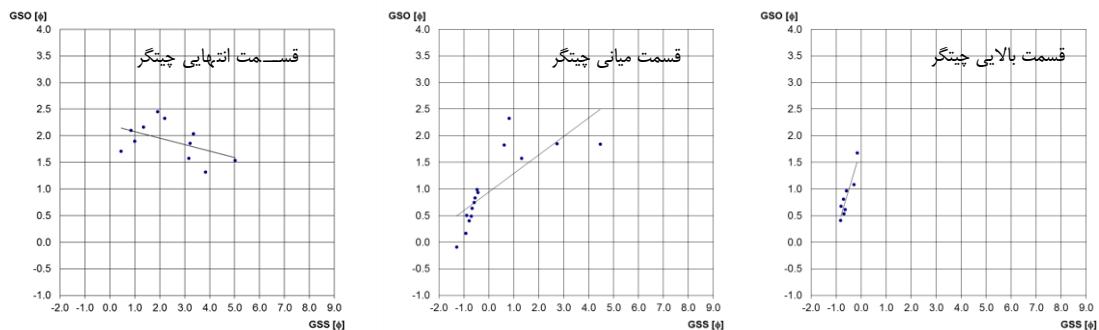
تأثیرات ناشی از ساختار رسوبی مخروطافکته‌ها بر ویژگی‌های...

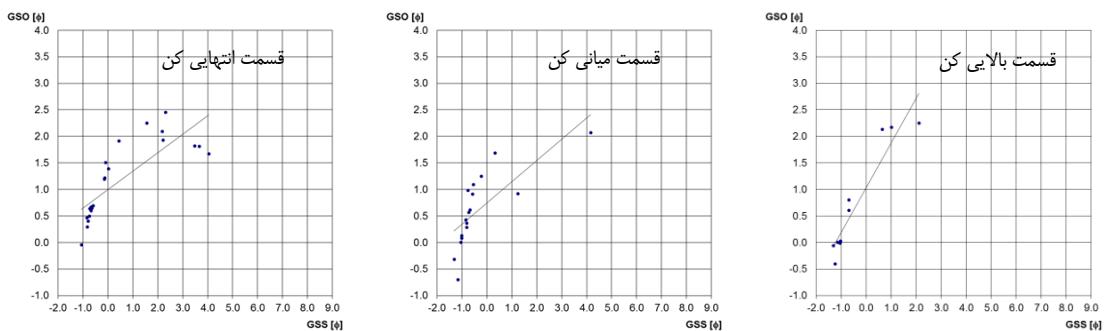
۱۱

I	بسیار پهن	- 0.37	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.734	بسیار خوب	0.003	شن بسیار ریز	2057	K5-2
I	بسیار پهن	-0.5	تقریباً متقارن	0.032	بسیار خوب	0.125	ماسه بسیار درشت	2017	K5-3
I	بسیار پهن	0.57	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	1.035	بد	1.684	ماسه درشت	794.3	K6-1
I	پهن	0.73	تقریباً متقارن	0	بسیار خوب	-0.7	شن بسیار ریز	2217	K6-2
I	بسیار پهن	0.61	تقریباً متقارن	2.005	بد	1.249	ماسه بسیار درشت	1164	K6-3
I	بسیار پهن	0.49	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.931	بد	1.087	ماسه بسیار درشت	1460	K6-4
I	بسیار کشیده	2.91	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.925	خوب متوسط	0.614	ماسه بسیار درشت	1587	K6-5
I	بسیار پهن	0.54	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	1.302	متوسط	0.912	ماسه بسیار درشت	1480	K6-6
I	بسیار پهن	-2	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	4.882	خوب	0.36	ماسه بسیار درشت	1744	K7-1
I	بسیار کشیده	2.92	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	3.166	خوب متوسط	0.562	ماسه بسیار درشت	1654	K7-2
I	بسیار کشیده	-8	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	4.6	خوب	0.426	ماسه بسیار درشت	1795	K7-3
I	بسیار پهن	0.43	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.819	متوسط	0.979	ماسه بسیار درشت	1686	K7-4
III	متوسط	1.01	کچ شدگی به سمت ذرات ریز	0.208	بسیار بد	2.072	گل بسیار درشت	56.02	K7-5
I	پهن	0.84	کچ شدگی به سمت ذرات ریز	0.117	متوسط	0.92	ماسه متوسط	419.1	K7-6
I	بسیار پهن	- 1.16	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	4.483	خوب	0.492	ماسه بسیار درشت	1664	K8-1
VI, VI I	کشیده	1.29	کچ شدگی به سمت ذرات ریز	0.293	بد	1.67	گل بسیار درشت	60.58	K8-2
I	کشیده	1.35	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.85	خوب متوسط	0.671	ماسه بسیار درشت	1587	K8-3
I	بسیار کشیده	2.17	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.662	خوب متوسط	0.693	ماسه بسیار درشت	1500	K8-4
I	بسیار پهن	- 0.86	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	9.078	بسیار خوب	0.286	ماسه بسیار درشت	1774	K8-5
I	پهن	0.87	کچ شدگی به سمت ذرات دشت	-0.11	بسیار بد	2.251	ماسه متوسط	339.8	K8-6
I	بسیار پهن	- 0.29	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	1.051	بسیار خوب	-0.05	شن بسیار ریز	2081	K8-7
I	بسیار پهن	0.57	کچ شدگی شدید به سمت ذرات ریز	1.626	بد	1.192	ماسه بسیار درشت	1107	K8-8
II	کشیده	1.26	کچ شدگی به سمت ذرات دشت	-0.3	بد	1.926	ماسه ریز	215.9	K8-9

I	بسیار کشیده	2.63	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	3.807	خوب	0.464	بسیار درشت	1792	K8-10
I	بسیار کشیده	2.89	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.979	خوب متوسط	0.638	ماسه درشت	1647	K8-11
I	بسیار پهن	0.51	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	0.9	بد	1.508	بسیار درشت	1057	K8- 11.1
II	بسیار پهن	1.15	کج شدگی به سمت ذرات درشت	-0.26	بسیار بد	2.09	ماسه ریز	220.5	K8-12
I	بی نهایت کشیده	3.8	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.9	خوب متوسط	0.599	بسیار درشت	1591	K9-1
I	بی نهایت کشیده	20.9	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.8	خوب متوسط	0.642	بسیار درشت	1552	K9-2
I	بسیار پهن	- 1.16	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	5.9	خوب	0.402	بسیار درشت	1726	K10-1
I	بسیار پهن	0.55	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	1.35	بد	1.4	ماسه درشت	980.7	K10-2
I	بی نهایت کشیده	4.4	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	2.1	بسیار خوب	-0.2	شن بسیار ریز	2230	K10-3
VI, VI I	بسیار کشیده	1.77	تقریباً متقابران	-0.01	بد	1.8	ماسه بسیار ریز	79.14	K11-1
I	بسیار پهن	0.52	کج شدگی شدید به سمت ذرات ریز	1.817	بد	1.217	ماسه درشت	1083	K11-2
II	کشیده	1.32	تقریباً متقابران	-0.01	بسیار بد	2.45	ماسه ریز	201	K12
I	بسیار پهن	0.59	کج شدگی به سمت ذرات ریز	0.125	بد	1.911	ماسه درشت	735.4	K13-1
V	بسیار کشیده	1.50	کج شدگی به سمت ذرات ریز	0.299	بد	1.818	ماسه بسیار ریز	89.56	K13-2

همانگونه که از نمودارهای زیر مشخص است در تمامی قسمت‌های مخروطافکنه کن و چیتگر با افزایش قطر ذرات میزان جورشده‌گی افزایش می‌یابد(شکل ۴).

شکل ۴: نمودار روابط بین شاخص‌های اندازه ذرات به فی طبق (Folk&Ward,1975) در قسمت‌های بالایی، میانی و انتهایی مخروطافکنه‌های کن و چیتگر که در آن GSO: جورشده‌گی. GSS: قطر متوسط می‌باشد

آنالیز ریخت سنجدانه‌ها

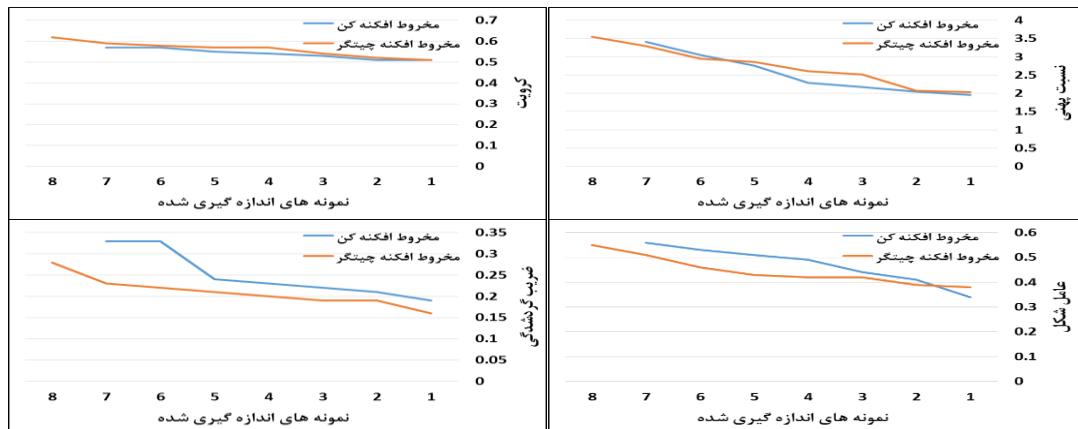
برای بررسی ریخت رسوبات، ۱۳۱ نمونه از مخروطافکنه چیتگر و ۲۳۲ نمونه از مخروطافکنه کن و در مجموع ۳۶۳ قلوه سنگ مورد بررسی و اندازه‌گیری قرار گرفتند و نتایج ریز حاصل شد:

- دامنه تغییرات نسبت پهنه از بالا به پایین در هر دو مخروط روندی کاهشی را نشان میدهد.
- دامنه تغییرات کرویت در هر دو مخروط از بالا به پایین روندی افزایشی را نشان میدهد.
- دامنه تغییرات عامل شکل در هر دو مخروط از بالا به پایین روندی افزایشی را نشان میدهد.
- دامنه تغییرات گردشگی در هر دو مخروط از بالا به پایین روندی افزایشی را نشان میدهد.
- دامنه تغییرات اندازه سه محوری در هر دو مخروط از بالا به پایین روندی کاهشی را نشان میدهد.

تعییر در ویژگی‌های ریختی رسوبات در قسمت‌های مختلف مخروطافکنه حاصل فرایندهای زیادی است که در بیش از یک دوره زمانی اتفاق افتاده است و عوامل موثر بر این ویژگی‌ها فرایندهای ژئومورفیک، سنگ‌شناصی، هیدرولوژی، فیزیوگرافی، تکتونیک و ... می‌باشد و مجموع این عوامل بر اندازه و ریخت رسوبات بر جای گذاشته بر سطح مخروطافکنه‌ها تاثیر گذاشته‌اند. تعییرات ابعاد سه گانه در هر دو مخروط نرمال و با افزایش فاصله از منشاء رودخانه روند کاهشی را نشان می‌دهد. همچنین در هر دو مخروطافکنه، فرم رسوبات از بالا به پایین از صفحه‌ای و میله‌ای شکل به کره‌ای و مکعبی تعییر حالت می‌دهند(جدول ۶). بعارتی همانگونه که قبلانیز گفته شد نسبت پهنه از بالای مخروطافکنه‌ها به پایین کاهش پیدا می‌کند که دلیل آن غلتیدن بیشتر و گردشگی بیشتر می‌باشد. گردشگی و کرویت نیز در هر دو مخروط به دلیل طی مسافت طولانی‌تر و سائیدگی غلطیدن در طی مسیر، روند افزایشی را نشان می‌دهد. از آنجایی که مهمترین عامل بر گردشگی ذرات سایش می‌باشد و ذرات در حوضه کن مسافت بیشتری را از منشاء تا نقطه خروج طی می‌کنند دارای گردشگی بهتری می‌باشند از طرفی گرچه گردشگی رسوبات کن بیشتر از چیتگر است ولی ذرات مخروطافکنه کن کرویت کمتری را نسبت به چیتگر نشان میدهند(شکل ۵).

جدول ۶: میانگین مربوط به ویژگی‌های ریخت سنجدانه‌های اندازه‌گیری شده در مخروطافکنه‌ها

نسبت پهنه	کرویت	عامل شکل	گردشگی	قطر کوچک	قطر متوسط	قطر بزرگ	
بالایی	2.7	0.56	0.43	24.17	48.87	73.92	مخروطافکنه چیتگر
میانی	2.29	0.6	0.5	26.76	45.03	65.06	
بالایی	2.49	0.54	0.47	32.88	48.62	75.69	مخروطافکنه کن
میانی	2.2	0.58	0.5	28.02	47.74	68.44	
انتهایی	2.14	0.6	0.53	22.53	35.67	52.7	

شکل ۵: مقایسه ویژگی‌های ریخت سنجی رسوبات در قسمت بالایی مخروط افکنه‌ها

آنالیز بررسی اندازه ذرات ریز

نتایج حاصل از بررسی ذرات ریز نشان دهنده این است که در لایه‌هایی که رسوبگذاری توده‌ای دارد و تشکیل دهنده رسوبات غالب در مخروط افکنه هستند، رس بسیار اندکی وجود دارد و وجود رس اندک در بین رسوبات در محیطی که انرژی زیادی دارد به نظر می‌رسد ناشی از به دام افتادن رس‌ها در لایه‌لای سنگ‌های درشت دانه هنگام رسوبگذاری آنها است و تقریباً می‌توان گفت که در هر دو مخروط افکنه رس‌ها از قسمت‌های بالایی شسته شده و به حوضه انتهایی منتقل شده‌اند. البته ذرات ریزدانه در قسمت انتهایی حاوی ذراتی در حد سیلت بسیار درشت هستند (جدول ۷) و بطور کلی نحوه رسوبگذاری بر سطح هر دو مخروط بدین گونه است که ذرات درشت دانه در بالا، سیلت‌های بسیار درشت در قسمت‌های انتهایی و ذرات بسیار ریز رس در حوضه انتهایی رسوبگذاری شده‌اند.

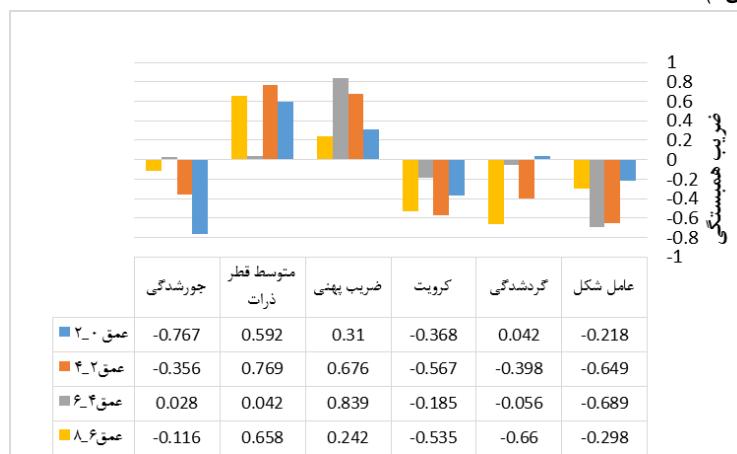
جدول ۷: متوسط وزن ذرات ریزدانه در قسمت‌های بالایی، میانی و انتهایی مخروط افکنه‌ها

قطر ذرات به میکرون	نام ذرات	بالایی
0.4 9	% سیلت	
0. 9	% سیلت	
1.95 8	بسیار ریز	
2.91	% سیلت	
7.81	% سیلت	
1 6	متوسط	
2 2.	درشت	
31.25		
44. 19		
6 2. 5		
9.68	4.30	کن
7.64	4.65	چینگر
5.48	5.48	کن
5.18	5.18	چینگر
2.11	1.51	کن
	2.11	انتهایی
	1.81	
	6.95	
	85.5	

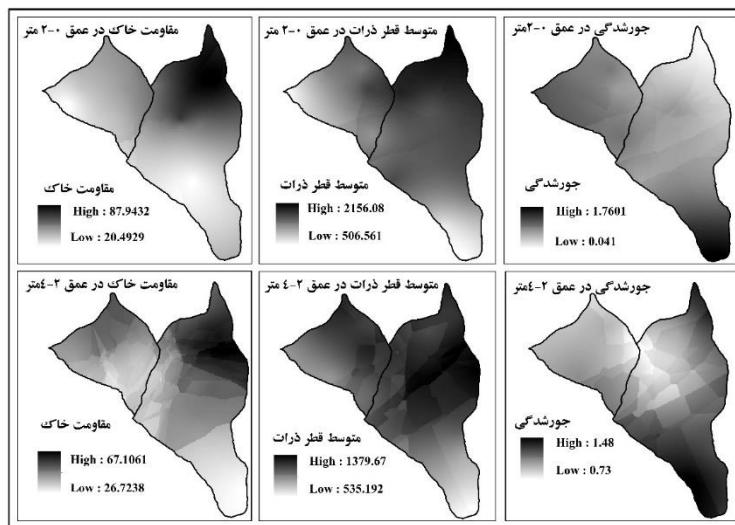
شکل ۶: هیستوگرام تقسیم‌بندی ذرات ریزدانه در قسمت‌های بالایی، میانی و انتهایی مخروط‌افکنه‌ها

بررسی ضریب همبستگی بافت رسوبی ذرات نسبت به فاکتور مقاومت خاک
 نتایج حاصل از بررسی همبستگی پارامترهای شکل و اندازه ذرات نسبت به مقاومت خاک در عمق‌های مختلف نتایج زیر را به همراه داشت(شکل ۷).

شکل ۷: ضریب همبستگی فاکتورهای بافت رسوبی نسبت به مقاومت خاک

فاکتور متوسط قطر ذرات و بعد گردشده‌گی بیشترین همبستگی را در عمق‌های مختلف با مقاومت خاک نشان میدهد. در کل باید خاطر نشان کرد که قسمت‌های بالایی و میانی مخروط‌افکنه‌ها بخاطر درشت دانه و زاویه دار بودن از مقاومت نسبتاً بالایی برخوردار هستند (شکل ۸) ولی این مقاومت به هیچ عنوان در همه جا یکسان و یکنواخت نیست و می‌تواند تحت تأثیر عدسی‌های رسی(که باعث زون‌های نامقاوم می‌شود)، گسل(مخصوصاً گسل‌های فرعی و پوشیده که ناشناخته هستند)، سطح آبهای زیرزمینی، قنات‌هایی که از منطقه عبور می‌کنند و ضخامت آبرفت باشد.

شکل ۸: رابطه مقاومت خاک با قطر متوسط ذرات و جوشندگی در عمق‌های ۰-۲ و ۲-۴ متر

نتیجه‌گیری

بر پایه بررسی‌ها و نتایج آزمایشگاهی همچنین تحلیل داده‌های فوق سه نتیجه کلی از تحقیق بدین شرح استنبط شده است: مخروطافکنه چیتگر در قطر متوسط ذرات از قسمت‌های بالایی به پایینی روند کاهش تدریجی را نشان میدهد در صورتی که هر چند در مخروطافکنه کن از قسمت بالایی تا میانی روند کاهشی را نشان می‌دهد ولی در قسمت انتهایی به دلیل تداخل با رسوبات میانی مخروطافکنه کرج این نظم بهم می‌خورد. تغییرات ابعاد سه گانه در هر دو مخروط نرمال و با افزایش فاصله از منشاء رودخانه روند کاهشی را نشان می‌دهد. همچنین در هر دو مخروطافکنه فرم رسوبات از بالا به پایین از صفحه‌ای و میله‌ای شکل به کره‌ای و مکعبی تغییر حالت می‌دهند. گردشگی و کرویت نیز در هر دو مخروط به دلیل طی مسافت طولانی‌تر و سائیدگی و گردشگی روند افزایشی را نشان می‌دهد. از میان طبقه‌بندی ذرات ریزدانه که شامل سیلت بسیار درشت تا رس است در انتهای مخروطافکنه‌ها درصد وزنی سیلت بسیار درشت، بیشتر از دیگر طبقات است. بطور کلی می‌توان گفت رسوبات بر جای گذاشته شده در هر دو مخروطافکنه بخاراط درشت دانه بودن، رسوبگذاری توده‌ای (که کاهش ناگهانی انرژی آب را نشان میدهد) و ناچیز بودن مقدار رس از نوع سیلایی - رودخانه‌ای میباشد و در ریخت و اندازه دانه‌ها خصوصیات هیدرولیکی، فاصله از منشاء، شیب و لیتلولوژی از مهمترین عوامل در چینش و ریخت رسوبات از بالا به پایین در هر دو مخروطافکنه می‌باشد.

بدلیل متفاوت بودن مقاومت زمین در قسمت‌های مختلف مخروطافکنه‌ها، بنابراین این تفاوت می‌تواند ناشی از متفاوت بودن بافت رسوبی آنها باشد، ولی تأثیر آنها یکسان و یکنواخت نیست. طبق نتایج بالا، عامل جوشندگی بیشترین تأثیر را بر خصوصیات ژئوتکنیکی دارد. علاوه بر عامل جوشندگی، فاکتور متوسط قطر ذرات و بعد گردشگی نیز همبستگی بالایی را در عمق‌های مختلف با مقاومت خاک نشان میدهد که اولی مثبت و مستقیم و دومی منفی و غیر مستقیم است. در کل می‌توان اذعان داشت رسوباتی که دارای ذرات درشت دانه و زاویه دار هستند، فاکتور مقاومت خاک، رقوم بیشتری را نشان میدهد.

منابع

- آژانس همکاری بین المللی (JICA)، مرکز تحقیقات زیست محیطی تهران بزرگ؛ ۱۳۸۰، گزارش نهایی ریز پهنه‌بندی لرزه‌ای تهران بزرگ.
- اصغری مقدم، محمدرضا؛ ۱۳۸۶، تأثیر فرازگیری ارتفاعات و فعالیت گسل‌ها بر روند تکاملی مخروطافکنه‌ها(مخروطافکنه رودخانه سردر طبس)، فصلنامه جغرافیا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، ش. ۲.

- بربیان، امانوئل، مجید قریشی، بهرام ارزنگ روش و ارسلان مهاجر اشجاعی؛۱۳۶۴، بررسی نو زمین ساخت و لرزه زمین ساخت و خطر زمین لرزه در ناحیه تهران بزرگ و پیرامون، سازمان زمین‌شناسی کشور، گزارش شماره ۵۶.
- عابدینی، موسی، رجایی، عبدالحمید؛۱۳۸۵، بررسی نقش عوامل موثر در گسترش و تکامل مخروطافکنه‌های ارتفاعات دره دیز- دیوان داغی با استفاده از روش‌ها و تکنیک‌های جدید، پژوهش‌های جغرافیایی، ش. ۵۵.
- عباس‌نژاد، احمد؛۱۳۷۶، بررسی نو زمین ساختی مخروطافکنه‌های ناحیه کرمان، فصلنامه‌ی علوم زمین، تهران، سازمان زمین‌شناسی کشور، ش. ۲۵-۲۶.
- شایان، سیاوش؛۱۳۸۰، ویژگی‌های ژئومورفولوژیک مخروطافکنه حوضه گاماسیاب، پژوهش‌های جغرافیایی، ۱(۳۵)، صص ۹۹-۱۱۴.
- مختاری، داوود؛۱۳۸۰، نقش فعالیت‌های زمین ساختی در تکامل مخروطافکنه‌های دامنه شمالی میشوداغ، شمال غرب ایران، مجله فضای جغرافیایی، دانشگاه آزاد اهر.
- مقصودی، مهران، محمد نژاد آروق، وحید؛۱۳۹۰، ژئومورفولوژی مخروطافکنه‌ها، مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- یمانی، مجتبی و مهران مقصودی؛۱۳۸۲، نقش تکتونیک و تغییرات اقلیم در تحول مخروطافکنه‌ها، مطالعه موردی مخروطافکنه‌های چاله سیرجان، مجله بیان، ش. ۴۵ تهران.
- Attal, M. and Lave, J., 2006. Changes of bedload characteristics along the Marsyandi River central Nepal; implications for understanding hillslope sediment supply, sediment load evolution along fluvial networks, and denudation in active orogenic belts. *Geological Society of America Special Papers*, 398, 143-171.
- Beaumont, Peter.,1972. Alluvial fans along the foothills of the Elburz mountains, Iran; - *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology* 12, p: 251-273.
- Blissenbach, E., 1954. Geology of alluvial fans in semiarid regions. *Geol. Soc. Am-Bull.* 65, 175–190.
- Bull,W. B.,1977. *The Alluvial-Fan Environment. Progress in Physical Geography*, 1, 222-270.
- Demir T., 2003. Downstream changes in bed material size and shape characteristics in a small upland stream, Cwm Treweryn, in South Wales, *Bulletin of Earth Sciences Application and Research Centre of Hacettepe University*, 33-47.
- Drew, F., 1873. *Alluvial and lacustrine deposits and glacial records of the Upper Indus basin*. *Q.J. Geol. Soc. London* 29, 441–471.
- Folk R.L., 1980. *Petrology of Sedimentary Rocks* Hemphill Publishing Company, Texas, 184p.
- Gomez, B., 2001. Downstream fining in a rapidly aggrading gravel bed river. *Water Resources Research*, 37(6), 1813-1823.
- Rachocki, Andezej., 1981, *Alluvial fans*, New york, John wiley & sons.
- Miall, A.D.,1996. *The Geology of Fluvial Deposits: Sedimentary Facies, Basin Analysis and Petroleum Geology* Springer, New York.
- Rieben: H., 1955. *the Geology of the Tehran Plain.*, *American Journal of Science*, Vol. 253, Nov. 1955, P. 617-639.
- Shafeai Bajestani, M.,1995. *Sediment Hydraulic*. Shahid Chamran University Puplicaton: Ahvaz, 438 p.
- Snelder T.H. Lamouroux N. and Pella H., 2011. Empirical modelling of large scale patterns in river bed surface grain size. *Geomorphology*, 127: 189-197.